

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ

«Կեանքը անով էր ու կեանքը մարդոց լոյսն էր»
Յովհ. Ա.4

Նոր Տարին կը թեւակոխենք, հաւատով, յոյսով եւ յանձնառութեամբ: Նոր Տարին կը բանայ մեր առջեւ գործունէութեան նոր հորիզոններ: Անցնող տարուայ ընթացքին, ունեցանք յաջողութիւններ եւ ընկրկումներ: Տարեփակը պէտք է մղէ մեզ խորհրդածելու մեր անցեալի թերութիւններուն մասին, եւ հաստատ որոշումը առնելու զանոնք սրբագրելու եւ չկրկնելու:

Ժամանակը մեզի տրուած է Աստուծոյ կողմէ բարեգործութեան եւ եղբայրասիրութեան օգտակար արարքներ կատարելու: Քրիստոսի պատգամը նոր դարաշրջան մը բացաւ մարդկային պատմութեան մէջ: Նոր արժեքափեր գոյութիւն առին պատմութեան բեմին վրայ: Կեանքը որ մեզի բերաւ Քրիստոս իրական կեանքն է, հարուստ հոգեւոր եւ բարոյական մթերոյթ:

Պատմութիւնը յարատեւ պայքարը եղած է նիւթի եւ հոգիի միջեւ: Քրիստոնէութիւնը գերադասեց հոգեկանը, առանց բոլորովին անտեսելու նիւթականը: Հակառակ քրիստոնէութեան անօրինակ ծաւալումին, տակաւին աշխարհի մէջ կը շարունակուին խլրտումները, պատերազմները, առեւանգումները, սովը եւ հաճոյապաշտութիւնը: Ինչպէ՞ս կատարել ախտաճանաչումը այս բոլոր ժխտական երեւոյթներուն: Հարցը, ներքին բարեկրօնական հարց է: Քրիստոս մեզ ներքինապէս վերանորոգեց իր շինիչ եւ կենսատու պատգամներով: Քրիստոս ոչ միայն խօսեցաւ, այլ նաեւ ապրեցաւ իր արտայայտած գաղափարները: Նոյնիսկ քրիստոնեայ աշխարհին մէջ այսօր ցաւալի ենդի մը կայ, խօսքի եւ ապրումի միջեւ: Սկզբնական քրիստոնեաները այդպէս չէին:

Իրենց ապրած կեանքը, կենդանի օրինակն էր իրենց պատգամին, եւ այդ էր որ փոխեց պատմութեան անիւը եւ այդ իսկ պատճառով անոնք կը զանազանուին իրենց շրջապատի հեթանոս բազմութիւններէն, որոնք մատնանշելով գիրենք կ'ըսէին. «Տեսնէ՛ք թէ ինչպէ՞ս եւ ո՞րքան քրիստոնեաները գիրար կը սիրեն»: Անոնք եղան լուսատու փարոսները մեր քրիստոնէական կենցաղին, եւ այս բոլորը եղաւ գոհողութեան, ինքնագրկումի եւ նուիրաբերութեան ոգիով: Անոնք լիցցին հին մարդը, իր եսասիրական եւ մեղանշական ձգտումներով, եւ հազան նոր մարդը իր այլասիրութեան եւ գոհողութեան ոգիով:

Արծաթասիրութիւնը եւ ազահութիւնը արմատն են բոլոր չարիքներուն: Ամէն օր, մամուլէն եւ հեռատեսիլէն ականատես կ'ըլլանք նիւթի բազինին երկրպագուներուն, որոնք անտեսելով ամէն բարոյական արժէք եւ սրբութիւն, կ'ապականեն ներկայ երիտասարդ սերունդին թէ՛ նկարագիրը եւ թէ՛ հոգին, իրենց նիւթապաշտական ճոխ ակնկալութիւններով: Զինուած քրիստոնէական բարոյականով, հարկ է պայքարիլ, մարդկութեան ապագան փանդող այս ուժերուն դէմ: Կեղծ ազատութեան այս մոնէտիկները, նիւթականը կը գերադասեն հոգեկանէն:

Ազատութիւնը առանց պատասխանատուութեան, մեզ կ'առաջնորդէ դէպի խորխորատ: Գիտութիւնը բազմապիսի բարիքներ բերաւ մարդկութեան, բայց, որպէս զի իր առաքելութիւնը արդարանայ, պէտք է առաջնորդուի բարոյական սկզբունքներով:

Նոր բացուող տարին, մեր առջեւ կը դնէ պարտաւորութիւններ: Նորահաս

սերունդին բարոյական կրթութիւնը: Դրոշմել մեր երիտասարդներուն մէջ, պարտականութեան եւ գոհաբերութեան ոգին: Կառչիլ հոգեւոր եւ բարոյական արժէքներուն: Կ'ապրինք սպառողական ընկերութեան մը մէջ, ուր շատ անգամ այս կէտերը կ'անտեսուին: Նպատակակէտերու այս ժխտին մէջ, յարկ է յստակ եւ մեկին կեցուածք ունենալ: Մեր Տէրը կը պարգեւէ մեզի այդ լեցուն կեանքը որուն մենք բոլորս չեմք բաղձանքը ունինք:

1997ի սեմին կանգնած, կը մաղթեմ Սրբոց Յակոբեանց գինուորեալ Միաբանութեան, արիութիւն եւ յարատեւութիւն իրենց սրբազան առաքելութեան մէջ, եւ իր փառակորով Գահակալին, առողջութիւն, արեւշատութիւն եւ երկար կեանք, միաբանութեան բոլոր անդամներով եւ ժողովուրդով իրագործելու համար ազնիւ եւ ազգաշէն գաղափարներու պսակումը:

ԱՆՈՒՇԱԽԱՆ Ծ. ՎՐԴ. ԶԼՋԱՆԵԱՆ

ՅԱԿՈԲՈՍ ՏԵԱՌՆԵՂԱՅՐ

Աստուածաշնչական սուրբերէն Յակոբոս Տեառնեղբայր եւ Յակոբոս Զեքեղեան առաքելներ յատուկ յարգանք կը վայելեն Հայ Եկեղեցիէն, քանի որ նուիրապետական մեր Աթոռներէն Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքութեան Մայր Տաճարը կառուցուած է անոնց անիւններուն վրայ, եւ այս իսկ պատճառով կը կոչուի «Սրբոց Յակոբեանց Տաճար», իսկ միաբանութիւնը՝ «Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութիւն»:

Սակաւ է մեր ծանօթութիւնը Յակոբոս Տեառնեղբոր մասին: Նոր Կտակարանէն գիտենք, որ երբ Յիսուս իր առաքելութեան ժամը հասած համարեց, լիցց ատաղձագործի իր կեանքը եւ սկսաւ քարոզչութեան: Անոր եղբայրները չեն հաւատար իրեն (Յովհ. է. 5) եւ իենթացած կը համարեն զայն (Մարկ. Գ. 21): Յիսուս անոնց ժխտական դիրքորոշումին ու ընթացքին համար ըսաւ «Եւ մարդուն թշնամիները իր տնեցիները պիտի ըլլան» (Մատթ. Ժ. 36): Սակայն, Դուկաս կը վկայէ թէ Յիսուսի համբարձումէն ետք երբ առաքելներ իրենց բնակած վերնատունը

վերադարձան, հոն ներկայ եղած են նաեւ Յիսուսի մայրը եւ եղբայրները (Գործք. Ա. 14):

Յակոբոսի կեանքը փոփոխութեան կ'ենթարկուի երբ Յիսուս անոր կ'երեւի Յարութիւնէն ետք (Ա. Կորնթ. ԺԵ. 7: Այս երեւումը պատճառ կ'ըլլայ Յակոբոսի դարձին. ան այլեւս հաւատարով Յիսուսի աստուածութեան, դարձի կը բերէ նաեւ իր եղբայրները ու բոլորը միասին Ս. Հոգին կը ստանան Հոգեգալստեան օրը (Գործք. Բ. 4):

Երեւման դէպքին պատմութիւնը աւելի մանրամասն նկարագրուած կը գտնենք Յերոնիմոսի գործին մէջ (Տէ Վիրիս Իլլըուդրիպուս 2). հեղինակը զայն ընդօրինակած է «Աւետարան ըստ Երրայեցւոց» կորսուած պարականոն գիրքէն. —

«Տէրը, երբ կտաւեայ հագուստը փահանայապետին ծառային տուաւ, Յակոբոսի երեւցաւ (որովհետեւ Յակոբոս երդում ըրած էր հաց չուտել, այն ժամէն ասդին երբ ըմպած էր Տիրոջ բաժակէն, մինչեւ զԱյն մեռելներէն վերստին յարուցեալ